

РЕШЕНИЕ

№ 1681

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1387** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на К. И. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [улица], ап.3, действал като ЕТ „Красимир Джерманов“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление обл. П., общ. Б., [населено място] 2379, кв. 14, УПИ V-36, представляван от адв. д-р А. П., срещу Решение за налагане на финансова корекция № 14/312/02963/3/01/04/03 на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие.

Жалбоподателят излага съображения за нищожност или незаконосъобразност. Счита, че посоченият административен акт - решение за налагане на финансови корекции не е връчен надлежно, доколкото са нарушени правилата за връчване на съобщения, съдържащи се в чл. 18а, ал.8 и 9 АПК, като включително и към настоящия момент все още решението не е получено. Излага съображения, че ДФЗ неправилно е тълкувал и приложил разпоредбите на чл.18а, ал. 8 и ал. 9 АПК, което се установява и от писмото с изх. № 01-6500/9133# 13 от 24.01.2022г., връчено на 26.01.2022 г. Сочи се, че съобщението следва да бъде връчено първо и приоритетно на посочения от страната адрес и само при липса на такъв следва да се пристъпи към адреса, на който страната последно е получавала съобщения. Излагат се доводи, че при положение, че изрично са посочени не един, а два адреса за уведомяване - на упълномощен процесуален

представител и лично на страната, напълно погрешно, а вероятно и недоброръчно, с цел да се препятства защитата на правата на страната, ДФЗ изпраща решението на адрес, който никога не е бил посочван пред административния орган и за който въобще не става ясно, защо изобщо се използва от ДФЗ. Твърди се, че невръчването на решението препятства и ограничава възможността за защита, доколкото са неизвестни мотивите, довели до издаването на оспорения административен акт. Позовава се на влязлото в сила решение № 4108/21.04.2021г. по адм.дело № 12415/2020г. на ВАС, което е постановено в рамките на касационния контрол по повод решение на АС – Перник по адм. дело № 237/2020г., с което издаденият акт за установяване на публично държавно вземане (АУПД) № 14/312/02963/3/01/04/01 от 18.02.2020г. издадено от изпълнителния директор на ДФЗ неправилно е бил потвърден от първоинстанционния съд. Сочи, че в рамките на касационното производство пред ВАС, съдът е установил, че е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като ДФЗ е издал обжалвания АУПДВ въз основа на неприложими в случая разпоредби на ЗПЗП. Върховният административен съд е констатирал това съществено нарушение на процедурата по издаване на административния акт, след което първоинстанционното решение на АС - Перник е било отменено. Вместо отмененото решение, ВАС постановява решение по същество на спора, с което отмени и издадения АУПДВ, без да връща делото за новото разглеждане и без да дава указания на административния орган. Сочи се, че следва да бъде съобразено още, че не е налице твърдяното от административния орган неизпълнение на индикаторите за заетост. Необходимо е административният орган да съобрази изпълнението на проекта в целия мониторингов период, което отговаря на духа и целите на ЗУСЕСИФ, доколкото финансовите корекции не представляват санкции. Счита се, че описаното в писмото от 25.05.2021г. не представлява нарушение на т.4.18, от сключения договор, нито се явява неизпълнение на същия по смисъла на чл.46, ал.1 от Наредба № 29/11.08.2008г. Моли съда да прогласи Решението за налагане на финансова корекция № 14/312/02963/3/01/04/03 от 12.08.2021г. за нищожно или да го отмени като незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответникът – заместник изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, представляван от адв. П., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира адвокатско възнаграждение.

Административен съд София - град, Трето отделение, 46 състав, като се запозна със становищата и доводи на страните и обсъди събраните по делото доказателства, установи следното:

С писмо изх. № 01-6500/9133#7 от 25.05.2021 г. ДФЗ е открил производство по налагане на финансова корекция на ЕТ „Красимир Джерманов“. В писмото е посочено, че същото се издава на основание чл.73, ал.2 от ЗУСЕСИФ с влязло в сила съдебно решение № 5108 от 21.04.2021 г., постановено по адм. дело № 12415/2020 г. по описа на ВАС с което се отменя АУПДВ № 14/312/02963/3/01/04/01 от 18.02.2020г., издадено от изпълнителния директор на ДФЗ, поради влязло в сила на 28.06.2019г. изменение на ЗПЗП, ДВ, бр. 51 от 2019г., както и че така откритото производство е във връзка със констатации, направени след проверка на изпълнението на договор № 14/312/02963 от 07.11.2014г., като ползвателя е със статус заличен търговец в търговския регистър. Предвид изложеното гореизложеното писмо се адресира към К. И. Д., осъществявал дейност като ЕТ „Красимир Джерманов“.

В периода 28.05.2019 г. – 12.06.2019 г. е извършена проверка на място след плащане, е установено неспазване на разпоредбата на т.4.18 от договор 14/312/02963 от 07.11.2014г.

В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план са залеждали разкриването на 2 (две) работни места, както следва – 1 бр. управленски персонал и 1 бр. административен персонал. При проверката на място, както и извършени допълнителни административни проверки се е установило, следното:

За календарната и финансова 2016 година в одобрения бизнес план е заложено да се поддържат постоянна годишна заетост за общо 2 работни места. При административна проверката в регистъра на НАП и след изчисление е установено, че за цялата 2016г. бенефициентът е извършвал и поддържал здравно и социално осигуряване за 1,25 броя средно годишно заети лица от заложи по бизнес план 2 работни места. За периода на възникналия форсмажор (от Юни до Септември вкл.), е отчетено максималния брой работни места - 2 бр.

За календарната и финансова 2017 година в одобрения бизнес план е заложено да се поддържат постоянна годишна заетост за общо 2 работни места. При административна проверката в регистъра на НАП и след изчисление е установено, че за цялата 2017г. бенефициентът е извършвал и поддържал здравно и социално осигуряване за 1,33 броя средно годишно заети лица от заложи по бизнес план 2 работни места. За периода на възникналия форсмажор (от Юни до Септември вкл.), е отчетено максималния брой работни места - 2 бр.

За календарната и финансова 2018 година в одобрения бизнес план е заложено да се поддържат постоянна годишна заетост за общо 2 работни места. При административна проверката в регистъра на НАП и след изчисление е установено, че за цялата 2018г. бенефициентът е извършвал и поддържал здравно и социално осигуряване за 2,33 броя средно годишно заети лица спрямо заложи по бизнес план 2 работни места.

По отношение на горното средно за двете пълни финансови години, в които е констатирано договорно неизпълнение (2016г. и 2017г.) е определена заетост в размер на 75.00% спрямо заложената в бизнес плана.

Посоченото договорно неизпълнение касае заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост е за период от 2 пълни финансови години (2016г. и 2017г.)

Нарушена е нормативната разпоредба на чл.16, ал.2 от Наредба № 29 от 11.08.2008г., която гласи: „Бизнес планът за разнообразяване на дейността трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на строително монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл.2", като в чл.2, т.1 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. е посочена основна цел на мярката, а именно: „насърчаване на растежа и създаване на нови работни места в микропредприятия за неземеделски дейности в селските райони;". Съгласно т.4.2.3 от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г. осигуряването на заетост чрез разкриване на нови работни места е генерална цел на програмата, за реализирането на която се предоставя финансова помощ.

В разпоредбата на чл.46, ал.1 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. е посочено в случай, че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях. Съгласно ал.2 на същата разпоредба е разписано, че в случаите по ал. 1 РА, определя размера на намалението

на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението. Степента на неизпълнението по даден проект зависи от неговите последици за дейността като цяло. Продължителността на неизпълнението зависи от времето, през което траят последиците, или възможността за отстраняване на тези последици по приемлив начин.

С оглед гореизложеното, както и предвид посочените нормативни разпоредби, така също и приетите от административния орган „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл.27, ал.6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г." /ДВ.бр.69/2019г./ - за доказаното договорно неизпълнение, описано в настоящето писмо, съгласно т.18 Приложение към раздел I "Общи положения" от тях при неизпълнение по-малко от 50% спрямо заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост и тъй като времетраенето на установеното нарушение е до 2 финансови години, се налага санкция в размер на 5 % от предоставената финансова помощ по договора. В следствие е определен размер на финансова корекция 11 990,60 лв.

Общият размер на наложената финансова корекция е 11 990,60 лева. (единадесет хиляди деветстотин и деветдесет лева и 60 ст.).

Писмо с изх. № 01-6500/9133#7 от 25.05.2021г. К. И. Д., осъществявал дейност като ЕТ „Красимир Джерманов“ е информиран за започналото производство по налагане на финансова корекция, което ѝ е връчено на 14.06.2021 г., видно от Известие за доставяне ИД PS 1618 00P6MD R (л.56). В указания 14 дневен срок едноличният търговец е депозирал с вх. № 01-6500/9133#8 от 30.06.2021 г. по описа на ДФЗ (л. 10 – 12) възражение относно основателността и размера на публичното вземане.

Ответникът по делото не е приел така представеното възражение, като се е мотивирал. С оглед на което е издадено и процесното Решение № 14/312/02963/3/01/04/03 за налагане на финансова корекция, според което, непостигането на показателите заложените в бизнес плана представлява неизпълнение на одобрените индикатори, поради което е налице основанието по чл.70, ал.1, т.7 от ЗУСЕСИФ за извършване на финансова корекция.

Решение № 14/312/02963/3/01/04/03 за налагане на финансова корекция е издадено на основание чл. 20а, ал.2 и чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП и чл.46, ал.1 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013г. и чл.70, ал.1, т.4 и т.7 във връзка с чл.72, ал.1 и чл.73, ал.1 и §4, ал.3 от ДР на ЗУСЕСИФ. В него е посочено, че същото се издава с оглед на решение № 5108 от 21.04.2021г., постановено по адм. дело № 12415/2020г. на ВАС, с което е отменен Акт за установяване на публично държавно вземане № 14/312/02963/3/01/04/01 от 18.02.2020 г. срещу ЕТ „Красимир Джерманов“. Административният орган е посочил, че от мотивите на решението на ВАС се установява, че отмяната на административния акт се дължи на извода за неизпълнение на показателите, заложен в бизнес плана, представляващо неизпълнение на индикатори по смисъла на чл.70, ал.1, т.1-9 от ЗУСЕСИФ, което е и основание за извършване на финансова корекция и е обусловило издаването на Решение за налагане на финансова корекция на основание чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети

представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително представените от страните във връзка с дадените указания на съда.

По делото е допусната и приета Съдебно-икономическа експертиза, от заключението на което е видно, че:

- За финансовата 2016г., ЕТ „Красимир Джерманов“ е поддържал едно работно място за периода месец 02.2016г. до месец 12.2016г.;
- За финансовата 2017г., ЕТ „Красимир Джерманов“ е поддържал едно работно място за периода месец 01.2017г. до месец 12.2017г.

Експертизата е установила още, че:

- процентът на изпълнение за 2016г. е 46%;
- Процентът на изпълнение за 2017г. е 50%;
- Процентът на изпълнение, средно аритметично за 2016г. и 2017г. е 48%.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 46–ти състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и в срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по отношение на незаконосъобразността на оспорения акт.

По отношение на искането за обявяване на Решение № 14/312/02963/3/01/04/03 за отказ от изплащане на финансова помощ изд. от заместник Изпълнителния Директор на Държавен Фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, за нищожно, съдът намира, че не се констатира предпоставките на закона за това, а именно актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, съдържа в достатъчна степен мотиви, които правят искането неоснователно и недоказано. Компетентността за издаване на решения за определяне на финансови корекции по реда на ЗУСЕСИФ, какъвто е процесният акт, е уредена изрично в чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП

Спазени са административнопроцесуалните правила – ДФЗ - РА е уведомила дружеството за откриване на административно производство по определяне на финансовата корекция и е дадена възможност на дружеството да изрази становище и да представи доказателства.

Оспореният акт е издаден в предвидената форма и е мотивиран - в него точно и конкретно са посочени фактическите и правни основания за издаването му.

На първо място следва да се посочи, че извършването на нарушението е безспорно установено, като в тази насока са мотивите на Решение № 5108 от 21.04.2021г. по адм.д. № 12415/2020г. по описа на ВАС. Непостигането на заложените финансови показатели в бизнес плана представлява неизпълнение на одобрените индикатори и е налице основанието на чл.70, ал.1 т.7 от ЗУСЕСИФ за извършване на финансова корекция, в какъвто смисъл са и мотивите на също влязлото в сила Решение № 318 от 18.01.2022г. по адм.д. № 5028/2021г. по описа на АССГ, 2-ри състав, III-то отделение.

Последното кореспондира и с установената практика на ВАС решение № 5872/21.05.2020г. на ВАС, четвърто отделение, по адм.д. № 11774/2019г., решение № 2709/19.02.2020г. на ВАС, четвърто отделение, по адм.д. № 9703/2018г.; решение № 3184/28.02.2020г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 7468/2018г.; решение № 5040/4.04.2019г. на ВАС, четвърто отделение, по адм.д. № 4307/2018 г.; решение № 5317/24.04.2018г. на ВАС, четвърто отделение, по адм.д. № 1945/2018г.; решение № 4933/3.04.2019г. на ВАС, четвърто отделение, по адм.д. № 4912/2018г. и др. Във всички тях категорично е прието, че в този случай е налице е материалноправната

хипотеза на чл.70, ал.1, т.7 ЗУСЕСИФ, която представлява основание за налагане на финансова корекция с издаването на решение по реда на чл.73 от същия закон.

Доказателствата по делото установяват нарушение на т.4.12 и т.4.18 от договор 14/312/02963 от 07.11.2014г. Ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по договора в съответствие с одобрения проект, част от който е бизнес плана и да спазва проекта за срок от 5 години от сключване на договора, т.е до 07.11.2019г. При неизпълнение на нормативните и договорни задължения след изплащане на финансовата помощ РА може да поиска връщане на вече изплатени суми при спазване на изискванията на чл.46 от Наредбата. В случая е налице неизпълнение на одобрените индикатори за пълна финансова година – 2016 като процентът на изпълнение е 46 % и е поддържал едно работно място, за пълна финансова година – 2017 - процентът на изпълнение е 50 % и е поддържал едно работно място. Ето защо, правилно на основание чл.46, ал.1 и, ал.2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г., както и на основание на т.8.1 от Договор № 21/312/02149 от 14.05.2012 г, във връзка с неизпълнението на т.4.12 и т.4.18 и съгласно точка 30, от Приложение към раздел I "Общи положения" от публикуваните в брой 69 от 30.08.2019г. на Държавен вестник "Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл.27, ал.6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 -2013 г." е наложена финансова корекция в размер на 11 990,60 лв.

С оглед на изложеното съдът приема, че е спазено както изискването по чл.59, ал.2, т.4 от АПК, така и изискването на чл.73, ал.1 от ЗУСЕФСУ за определяне на финансовата корекция по основание и размер с мотивирано решение.

По наведените пред настоящата инстанция възражения следва да бъде отбелязано следното:

Органът надлежно е уведомил адресата на акта за образуването на производството и му е осигурил възможност за участие в него, в т.ч. съобразно изискванията на чл.34 от АПК. В пълнота са изяснени релевантните за случая факти и обстоятелства, съгласно изискванията на чл. 35 от АПК, след което същите надлежно са подведени под правилата на приложимия материален закон.

Изрично следва да се посочи, че административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 73 от ЗУСЕСИФ. В уведомлението до бенефициера за образуването на производството подробно са изложени основанията за налагане на финансова корекция, както и е обоснован размерът на определената за възстановяване безвъзмездна финансова помощ („БФП“). Органът е осигурил реализиране правото на защита на бенефициера, като му е указал, че може в 14-дневен срок да представи писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция. Бенефициерът се е възползвал от така осигурената му възможност и е депозирал писмени възражения в писмо с вх. № в ДФЗ № 01-6500/9133#8 от 30.06.2021 г. Възраженията са отчетени от органа и обсъдени, като законосъобразно са приети за неоснователни.

По отношение наведените от бенефициера възражения срещу основанията за определяне на финансова корекция, преди всичко следва да се посочи, че във връзка с констатираното от административния орган нарушение, а именно - неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост, изпълнителният директор на ДФЗ е издал Акт за установяване на публично държавно

вземане № 14/312/02963/3/01/04/01 от 18.02.2020г. При оспорването на акта по съдебен ред същият е потвърден от АС - Перник с решение, постановено по адм.д. № 237/2020 г., а впоследствие с Решение № 4108/21.04.2021 г., постановено по адм.д. № 12415/2020 г., по описа на ВАС, първоинстанционното решение и Актът за установяване на публичното държавно вземане са отменени, с единствен мотив, че органът е следвало да издаде решение за определяне на финансова корекция по реда на ЗУСЕСИФ, а не АУПДВ по реда на ДОПК.

Независимо от отмяната на акта, както първоинстанционният съд, така и ВАС са приели, че в случая установеното от органа нарушение в действителност е налице и е доказано в административното производство. В тази връзка, наличието на основание за възстановяване на предоставената БФП косвено е потвърдено в мотивите на решението на ВАС, от които е видно, че единственото основание за отмяната на акта е, че не е издадено решение за определяне на финансова корекция, а АУПДВ.

На следващо място, неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че с решението на ВАС АУПДВ бил отменен, но преписката не била върната за ново произнасяне, нито било дадено указание за откриване на ново производство, с оглед на което Решението се явявало нищожно или незаконосъобразно. За упражняването на правомощията на органа и за откриване на производството за издаване на РФК не е необходимо да са налице задължителни указания да са дадени от съда - особено с оглед приложимостта на принципа на служебното начало.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че производството е открито, респ. Решението е издадено, след изтичането на мониторинговия период по договора за предоставяне на БФП. Следва да се посочи, че въпросното обстоятелство не обуславя незаконосъобразност на административния акт. Липсва нормативен текст, който да изключва възможността за издаване на решение за налагане на финансова корекция след изтичането на мониторинговия период. В тази връзка, следва да се отбележи, че ако административният орган няма възможност да издава такъв акт след приключването на мониторинговия период, то на практика *a priori* се изключва възможността за осъществяване на контрол върху изпълнението на бизнес плана за целия му период. Нещо повече, напълно се изключва възможността за контрол върху изпълнението на бизнес плана за последната му година. Това е така, тъй като проверка и контрол върху изпълнението за една година е възможно да се осъществи едва след като тази година е приключила и са налице данни за постигнатите през същата резултати. Очевидно мониторинговият период не е установен с цел да изключи възможността на административния орган да упражнява контрол след изтичането му, а единствено - за да очертае периода, в който бенефициерът следва да изпълнява определени задължения по проекта и договора за предоставяне на БФП.

Наличието на нарушение се установява безспорно от доказателствата, събрани в административното производство, като същите не са оборени нито с депозираните от бенефициера писмени възражения, към които не са предоставени каквито и да било относими доказателства, нито със събраните в настоящото производство доказателства.

Наличието на нарушението се доказва и от приетото по делото заключение на извършената съдебно-икономическа експертиза от вещото лице Е. К.. Видно от заключението, бенефициерът не е изпълнил в пълнота заложените в бизнес плана показатели за устойчива заетост, като установеният процент на неизпълнението е дори по-висок от възприетия от органа. Съдът следва да отбележи, че разликата

между установения с експертизата процент на неизпълнението и възприетия от органа процент на неизпълнението се дължи на обстоятелството, че административният орган е приел наличието на форсмажор през определени месеци от процесния период, като в полза на жалбоподателя е приел, че през въпросните месеци задълженията на бенефициера са изпълнени изцяло.

Отделно, както и по-горе беше посочено, в производството по оспорването на предходно издадения АУПДВ, както първоинстанционният съд, така и съставът на ВАС са приели наличието на установеното от органа нарушение. В тази връзка, съдът счита, че от фактическа страна, безспорно е доказано неизпълнението от страна на бенефициера на заложените в бизнес плана параметри, респ. наличието на основанието за определяне на финансова корекция. Във връзка с оплакванията на възложителя за наличието на невъзможност за изпълнението на бизнес плана, следва да се посочи, че в съдебната практика трайно се приема, че причините за неизпълнението на задълженията на ползвателя по бизнес плана са ирелевантни, освен ако сочат наличието на непреодолима сила. В настоящия случай не са представени писмени документи, които да доказват наличието на непреодолима сила, които да обуславят извод за невъзможност на изпълнението на поетите задължения по Договора (Решение № 14973 от 06.11.2019 г. по адм. д. № 7079/2019 г., I отд. на ВАС), респ. да изключват отговорността на бенефициера досежно процесния период (2016 и 2017 г.).

Във връзка с твърдялото от жалбоподателя несъответствие на Акта с целта на закона, следва да се посочи, че Програмата за развитие на селските райони е създадена с цел насърчаване на създаването на възможности за заетост и повишаване на доходите на селските райони, в т. ч. разкриване на нови работни места, насърчаване развитието на интегриран туризъм в селските райони. Съгласно т. 4.2.3 от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г., осигуряването на заетост чрез разкриване на нови работни места е генерална цел на програмата, за която се предоставя финансова помощ. Непостигане на заложените в бизнес плана нива на заетост води до непостигане на нормативно заложената цел за подобряване качеството на живот, повече и разнообразие на възможностите за заетост и повишаване на доходите в селските райони. Следователно осъществената с финансовата помощ на Фонда инвестиция не се използва за постигане на целите, за които е отпусната.

Съгласно чл. 27, ал. 3 от Наредба № 29/11.08.2008 г., решението за одобряване на заявлението за подпомагане се взема въз основа на съответствието на заявлението с: 1. целите, дейностите и изискванията, определени с Наредбата и 2. критериите за оценка, посочени в приложение № 6. Субсидията, която се получава по реда на наредбата, е предназначена за подпомагане на процеса за насърчаване на заетостта. Поради това се преценява изпълнението на инвестициите като цяло, значението им се обсъжда също в тяхната общност. В тази връзка, именно за да се реализира инвестицията, ДФЗ е отпуснал безвъзмездна финансова помощ, съгласно заложените от ползвателя критерии в бизнес плана. Целите на мярката са: 1. насърчаване на разнообразяването към неземеделски дейности; 2. насърчаване на създаването на възможности за заетост и повишаване на доходите в селските райони; 3. насърчаване на развитието на интегриран туризъм в селските райони. По делото безспорно се установява, че тези цели не са постигнати. Основанието по чл.46, ал.1 от Наредба № 29/11.08.2008 за връщане на вече изплатени суми, заедно със законната лихва върху тях, е самостоятелно, различно от посочените в ал. 3 на същия текст основания, с ясно

посочен конкретен фактически състав - нарушение на договорни и на нормативни задължения. Непостигане на заложените в бизнес плана нива на заетост води до постигане на нормативно заложената цел за подобряване качеството на живот, разнообразие на възможностите за заетост и повишаване на доходите в селските райони. В случая неизпълнението на бенефициера е установено безспорно с доказателствата, приложени към административната преписка, респ. законосъобразно е прието, че е налице основание за определяне на финансова корекция.

Предвид изложеното, съдът намира, че административният орган е определил размера на финансовата корекция в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби и оспореното решение се явява законосъобразно по всички критерии на чл.146 АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изхода от спора, с оглед своевременното искане на ответника следва да се присъдят разноски в негова полза в размер на 1 067,66 лв., които следва да бъдат платени от К. И. Д. действал като ЕТ „Красимир Джерманов“, ЕИК:[ЕИК].

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София – град, III отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [улица], ап.3, действал като ЕТ „Красимир Джерманов“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление обл. П., общ. Б., [населено място] 2379, кв. 14, УПИ V-36, представляван от адв. д-р А. П., срещу Решение за налагане на финансова корекция № 14/312/02963/3/01/04/03 на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие.

ОСЪЖДА К. И. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [улица], ап.3, действал като ЕТ „Красимир Джерманов“, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Държавен фонд "Земеделие" сума в размер на 1 067,66 лева за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: